

Lille Gudrun

Elin Prøysen

I gamle dager ble ikke nyheter bare spredt gjennom aviser. Det ble også laget viser om dramatiske hendelser, som visa om "Lille Gudrun".

Bakgrunnen for visa er slik: Gudrun Klausen bodde i Vika i Kristiania. Hun forsvant plutselig om kvelden 6. juni 1907 mens hun var ute og lekte. Folk var veldig opptatt av forsvinningen, og en av teoriene gikk ut på at hun var bortført. Folk påsto at de hadde sett henne både her og der, kan vi lese i aviser fra den tida. Politiet sto uten spor, men Aftenposten søkte hjelp hos den synske "Fløttumgutten", Johan Fløttum. Verken politiet eller han fant ut noe.

Seks måneder etter forsvinninga, den 12. desember, ble liket av Gudrun funnet av en rørlegger som skulle etterse en kanal fra et fyrhus til Victoria terrasse. Hun hadde falt ned i en kanal og ikke greid å komme opp igjen. Det hadde altså ikkje skjedd noen forbrytelse.

Men før hun ble funnet, og folk fremdeles trodde at hun var bortført, ble visa skrevet.

Lille Gudrun, lille Gudrun,
hvor er du mitt barn i kveld?
Må du ut i natten gå,
blant skog og fjell?
Skal da mamma sitte hjemme,
vente på sin lille skatt.
Savne Gudruns kjære stemme
nu i natt?

Hør min lille pikestemme
"Jeg vil hjem til mor og far".
Sorgfull røst man ei kan glemme
venter svar.
Skal hun ut i natten føres
rundt som et forvillet skarn.
Herre hør en moders bønner
frels mitt barn!

Onde folk i reisebåten,
hør en sorgfull moders ord.
Hvorfor stjal I hjerteskatte
synd så stor!
Mange dage, mange netter
mamma venter på sitt barn.
Himlens Gud deg nu må fri
fra syndens garn.

Ref. 1:

Gudrun, mitt barn, kom tilbake
mamma deg venter, o kom!
Røvere, hør nu min klage,
Herren jer kaller til dom!

Skal min lille Gudrun føres
hjelpeløs i verden ut?
Skal min bønn da aldri høres,
du min Gud?
Gudrun roper på sin mamma –
Kom mitt barn i moders favn.
Hør hvor titt din moder hvisker
Gudruns navn!

Når jeg trett mitt øye lukker,
straks et billed for meg står.
Tankene på deg oppdukker,
hvor jeg går.
Visste jeg et sted å lete
drog jeg straks i mørket ut,
men jeg kan jo bare bede
til min Gud.

Å, jeg ser hvor du må vandre
frem på fremmed vei,
mens din tanke fra de andre
går til meg.
Hør min lille pikes stemme:
Jeg vil hjem til mor og far!
Kan I englerøsten glemme?
Gi meg svar!

Herre, hør en moders bønner,
ta du Gudrun i din favn,
gi din lille pike hjelpen
i ditt navn.
La den lille atter favnes
ved sin kjære moders bryst,
skjenk O Gud, den stakkars moder
fred og trøst.

Ref. 2:

Gi henne Gudrun tilbake,
sorgfull i hjemmet hun går.
Moderens rørende klage.
Mon jeg min Gudrun snart får!

Til konsulen hist på Horten,
som så villig hjelp tilbød:
Tak O Gud, for hjertelaget
i min nød.
Tusen kroner han utskjenket
for å finne Gudrun kjær.
Herre, hjelp og skaff meg Gudrun
bønnen er!